

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η βραδινή θέα από την τάρτασα των κτιρίων που φιλοξενούν το project

Φωτογραφικά έργα της επιμελήτριας Μαργαρίτας Μυρογιάννη σε διάλογο με τον χώρο

Εικαστική «επέμβαση» στο Μεταξουργείο

Είκοσι τρεις καλλιτέχνες από κάθε γωνιά του πλανήτη δημιούργησαν ένα πολυσυλλεκτικό project σε κτίρια της αθηναϊκής συνοικίας

Ενα παλιό εγκαταλελειμμένο αθηναϊκό σπίτι της δεκαετίας του '50 με τη μικρή του αυλή και τη λεμονιά στη μέση και δίπλα του ένα μισογκρεμισμένο νεοκλασικό κτίριο με μια τρύπα στο ταβάνι. Το σκηνικό είναι ό,τι πρέπει για ένα πολυσυλλεκτικό εικαστικό project σε άμεσο διάλογο με τον χώρο που το φιλοξενεί. Είκοσι τρεις καλλιτέχνες από κάθε γωνιά του πλανήτη με κοινό σημείο αναφοράς τις σπουδές τους στο Slade UCL της Μεγάλης Βρετανίας έκαναν αφετηρία των αισθητικών τους αναζητήσεων αυτές τις, γεμάτες μνήμες, αίθουσες των σπιτιών μιας μάλλον αδικημένης περιοχής. Το αποτέλεσμα πήρε τη μορφή μιας έκθεσης με τίτλο «Γιατράκου 28 (σ.σ.: ο δρόμος και ο αριθμός που φιλοξενεί το project). The neutrality of this section is disputed» («Η ουδετερότητα αυτού του χώρου αμφισβητείται»).

Οι εμπνευστές της παρουσίασης θέλησαν να κάνουν απευθείας συνειρμούς με την επισήμανση που εμφανίζεται σε ψηφιακά εγκυκλοπαιδικά λεξικά όταν η πηγή πληροφόρησης τίθεται υπό έλεγχο. Η έκθεση συγκαταλέχθηκε στα δρώμενα του Remap KM που λαμβάνει χώρα στην περιοχή Κεραμεικός - Μεταξουργείο (KM) με στόχο την ανάδειξη της ως μοντέρνου εικαστικού κέντρου. Και όλοι οι επισκέπτες των εγκαταστάσεων που θέλησαν να περιηγηθούν στις περισσότερες εκδηλώσεις του δρώμενου εμφανίστηκαν με έναν χάρτη στα χέρια.

«Αυτό ακριβώς ήταν το σόι-κλιμα» εξηγεί η επιμελήτρια της έκθεσης, συμμετέχουσα και η ίδια στο project, **Μαργαρίτα Μυρογιάννη**. «Πώς είναι δυνατόν μια

Επάνω, κόσμος παρακολουθεί τις εικαστικές performances των εγκαινίων. Επάνω δεξιά η Λίνα και η Περνίλα σε ένα εικαστικό δρώμενο τυπώνοντας επί τόπου. Δεξιά το έργο «I love you» της Ελένης Φωτιάδου, με τα πόδια που ανοιγοκλείνουν παραπέμοντας στους οίκους ανοχής που αφθονούν εκεί (ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΑΜΠΑΤΖΑΚΗΣ)

ομάδα ανθρώπων με τόσο διαφορετικές καταβολές να συναντηθούν στο πολύπαθο κέντρο της Αθήνας και να εκφραστούν γύρω από την ουδετερότητα». Και όμως το εγχείρημα φάνηκε να πετυχαίνει - αν κρίνουμε τουλάχιστον από την ανταπόκριση του κόσμου. Νέοι καλλιτέχνες από την Κίνα, την Ινδία, το Μεξικό, την Καραϊβική, τον Καναδά, την Ιταλία κ.ά. συνεργάστηκαν αρμονικά κυρίως πάνω στον χώρο των new media δημιουργώντας performances, εγκα-

ταστάσεις, ζωγραφικά, γλυπτικά, φωτογραφικά και άλλα έργα, καταθέτοντας τις δικές τους απόψεις γύρω από το λεπτό νήμα που συνέδεσε όλες τις προσπάθειες: την έννοια της ουδετερότητας.

Από την Ελλάδα συμμετείχαν μόνο τρεις: η **Μαρία Γεωργούλα**, η **Ελένη Φωτιάδου** και η **Μαργαρίτα Μυρογιάννη**. Σύμφωνα δε με την τελευταία, ήταν αυτό ακριβώς το θέμα της έκθεσης που της επέ-

σέθεσε τη δική της γοητεία στο εικαστικό γεγονός. Σχεδόν όλα τα έργα δημιουργήθηκαν για την έκθεση, την οργάνωση της οποίας ανέλαβε ο **Γιώργος Κυπαρισσιάνης**. Και η ομάδα φάνηκε δεμένη και καλοκουρδισμένη, δεδομένου ότι, είτε σε μικρότερη είτε σε μεγαλύτερη σύνθεση, έχει δουλέψει κατ' αρχάς στον ακαδημαϊκό χώρο υπό την αιγίδα του Πανεπιστημίου, κατά δεύτερον σε ανεξάρτητους διεθνείς χώρους στη Φραγκφούρτη, στο Βερολίνο, στο Λίβερπουλ, στο Μάντσεστερ και στη Νέα Υόρκη.

Στην Ελλάδα συνεργάστηκαν για πρώτη φορά και, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, θα ακολουθήσουν κι άλλες. «Οχι, το συγκεκριμένο project δεν έχει τη δυνατότητα να περιοδύσει» μας λέει η επιμελήτρια «ακριβώς διότι είναι άμεσα συνδεδεμένο με τον χώρο που το φιλοξενεί». Τα έργα φωτίστηκαν με μαεστρία και βρέθηκαν ενώπιον των επισκεπτών των παλιών κτιρίων του Μεταξουργείου να δίνουν ζωή σε χώρους που σε άλλη περίπτωση ήταν καταδικασμένοι να λιώσουν στη σιωπή. Προσέθεσαν δε μια φρέσκια εικαστική ματιά ανάμεσα στις προτάσεις των 20 γκαλερί από την Ελλάδα και το εξωτερικό, καθώς και στις παρουσιάσεις ιδρυμάτων και συλλογών διεθνούς εμβέλειας που ανέβασαν εκθέσεις της επιλογής τους στους αμέτρητους κενούς χώρους που προσφέρει η περιοχή.

Με μια μικρή διακοπή τον Αύγουστο, οι εκδηλώσεις του Remap KM θα συνεχιστούν ως τον Οκτώβριο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

τρεψε να δουλέψει ελεύθερη από δεσμεύσεις. «Δούλεψα το project σαν ένα μεγάλο γλυπτό» μας λέει «και αντιμετώπισα το έργο της επιμέλειας με την ιδιότητα του καλλιτέχνη. Πιστεύω εξάλλου ότι ένας καλλιτέχνης πρέπει να συμμετέχει σε μια έκθεση που επιμελείται. Συνέδεσα τα έργα σε σχέση με την υφή, το χρώμα, τον όγκο, το σχήμα και το νόημά τους και κυρίως δουλεύτηκαν στον χώρο».

Η αναπτυσσόμενη περιοχή προ-